

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő. Ez az erdő már közel másfél évszázada ott állt, és hírnevét mindenki ismerte, ám az erdő lakóin kívül senki nem tudhatta valójában, mit rejt. Emellett az erdő mellett éldegélt békességben 5 testvér, **A**, **B**, **C**, **D** és **E**. Az ő történetüket osztom meg most veletek.

Boldog és felhőtlen gyermekkoruk végéhez közeledve a testvérek elkezdtek azon agyalni, hogy ideje világot látni, és ennek első lépéseként végre felfedezni ezt a rejtélyes erdőt. Nem meglepő módon **A** kerekedett útra először, aki mindig is vállalkozói kedvéről és merészségéről volt ismeretes. 1 év után **E** megirigyelvén testvére bátorságát, szintén útnak indult, ám természetesen másik útvonalon, hisz miért is csinálna valaha bármit úgy, mint mások...! Ismét egy év elteltével a mókamester **B**, a művészlelkű **C**, és a zseniagyú **D** is együttesen követték testvéreiket, így vágta bele közös kalandozásaikba.

Hamar felfedezték, micsoda próbatételek várják őket ebben az erdőben, ahol mind az ötüknek meg kellett küzdeniük a sorra eléjük tett feladatokkal. Ám szerencsére rögtön kaptak maguk mellé egy-egy bölcs és tapasztalt erdőlakót, akik már sokszor végigjárták kanyargós utakat. **A** mellé az ikonikus rövidujjú inget viselő bölcs farkas került, **B**-t egy kedves őz terelgette útján. **C**-t egy vörös erdei macska kísérte, míg **D**-t egy ravasz ősz róka. **E** mellé pedig maga a legfőbb vezérhangya került.

Na de vissza a történethez. Hőseink alighogy beléptek az elvarázsolt erdőbe, gólyává változtak, és csak egy egész sor feladat, és egy tánc előadása után változhattak vissza emberi alakjukba. Mentek mendegéltek a testvérek, ki-ki a maga útján, és lassan kezdték felfedezni az erdő rejtélyeit. Mint kiderült, az erdő fáit azért ültették, hogy az oda beköltöző lakók fejlődjenek az élet minden területén. Rengeteg kedves erdőlakó segítette őket útjukon. Minden reggel lelkesen üdvözölte az erdő lakóit az erdő fölött őrködő bagoly, akinek munkakörébe a krétaosztás, a talált tárgyak visszaszolgáltatása és a kedves mosoly is beletartozott. A kedves és szorgos sündisznók mindig a hátukra tűzve hozták az ennivalót és látták el táplálékkal a nap közepén megéhező testvéreket. Bármilyen buliról volt szó, a kapucnis kecskére mindig lehetett számítani, és az ő hangtechnikai képességeire. Ám a csendet nem csak ő törte meg, az erdő legkedvencebb medvéje is lelkesen tanította énekelni a kislányokat és bűnöző hajlamú fiúkat. Szorgoskismadárkák biztosították az erdő rendjét és tisztaságát, a fegyelmet pedig az ijesztően jó névmemóriájú oroszlán tartotta fenn.

Teltek az évek, sokasodtak a feladatok, és fejlődtek a testvérek. Egyik nap **E** ment, mendegélt, amikor hirtelen egy nagy tisztásra érkezvén ismét észrevette, hogy átváltozott, ezúttal egy zöld ogrévé. Körülnézve észrevette, hogy van ott még egy mexikói, egy lovag, egy pingvin és maga DarthVader. Hamar rájött, hogy ez az évente megrendezett legnagyobb verseny, amit az erdő bizonyos kort elért lakóinak tartottak. Összemérték művészi, programszervezési, építészmérnöki és táncos képességeiket, ahol az erdő többi lakója szavazhatott a legjobbra. **E**-nek sikerült elnyernie az erdő tetszését, és abban az évben megnyerte a vetélkedőt. Következő évben lelkesen figyelte testvéreit, ahogy olasz macsóvá, kalózzá, fecsegőposztává és szuperhőssé változva küzdenek meg egymással és egy idegen idegennel. A versenyt **A** nyerte, hisz ki ne tudna ellenállni egy igazi olasz sármjának?

Az utolsó évbe lépve **E** is végre csatlakozott **A**-hoz, **B**-hez, **C**-hez és **D**-hez, hogy együtt küzdjenek meg az eddigi legizgalmasabb feladatokkal. Komoly felkészülést igényelt az erdő bálja, ahol habos-babos ruhákban pörögve-forogva kellett bebizonyítani alkalmasságukat a kitűző viselésére, ami varázslatos erővel volt hivatott felruházni őket, hogy fel tudjanak készülni a legvégső kihívásra, az ötfejű sárkány legyőzésére. A kitűzőt hordva valóban megkezdték felkészüléseket, és most itt, az erdő szélén, kalandos útjuk legvégén ülnek kimerülve, de semmiképp sem reménytelenül az utolsó nagy csatájuk előtt. Az erdő többi lakója kidíszítették nekik virágokkal és lopott borostyánnal az erdőt, hogy ott utoljára körbejárva elbúcsúzhassanak, majd kísértálva a tényleges felnőttkor elé nézzenek. És bár ez még közel sem ez a vége, elfutottak véle.